

КАДРОВА ПОЛІТИКА В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

Анотація. Визначено місце і роль кадрового резерву в системі державної служби на сучасному етапі її розвитку. Досліджено шляхи і напрями підвищення результативності та ефективності державного управління, використання потенціалу кадрового резерву, вдосконалення законодавчої бази.

Аннотация. Определено место и роль кадрового резерва в системе государственной службы на современном этапе ее развития. Исследованы пути и направления повышения результативности и эффективности государственного управления, использования потенциала кадрового резерва, совершенствования законодательной базы.

Annotation. The place and the role of talent pool in the public service system at the present stage of its development are defined. The ways and trends of increasing the productivity and efficiency of public administration, of using talent pool potential, of improving the legislation are explored.

Ключові слова: кадровий резерв, кадрова політика, ефективність державного управління, реформування, взаємодія, система управління.

Формування державної кадрової політики – досить складний та багатогранний процес, у якому взаємодіють об'єктивні та суб'єктивні фактори. Саме кадри державної служби мають зберігати ці якості навіть при зміні суспільно-політичного спрямування державних інститутів та їх структури. Робота ґрунтується на положеннях чинного законодавства і враховує новітні наукові розробки у сфері державного управління. Теоретико-методологічне підґрунтя даного дослідження складають роботи О. Воронька, В. Сороко, В. Олуйка, О. Оболенського, О. Дьоміна, М. Малиновського та ін.

Метою дослідження є пошук шляхів і напрямів підвищення результативності та ефективності державного управління, використання потенціалу кадрового резерву, вдосконалення законодавчої бази.

Наукова новизна дослідження полягає в уточненні підходів щодо шляхів удосконалення формування кадрового резерву для зайняття посад державних службовців. Підтримка професіоналізму державних службовців, підготовка професіоналів державної служби є першочерговою справою, тією ланкою, успішне вирішення якої дозволить швидше, зі значно меншими зусиллями досягти успішних результатів у державному будівництві, розв'язати нагальні соціально-економічні проблеми.

Особливістю державної кадрової політики є її багатосуб'єктність. Кожен суб'єкт має свій обсяг повноважень, який обмежений статусом, призначенням і "межами" об'єкта регулювання. У своїх діях суб'єкти відносно самостійні і незалежні. До них належать: Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України, Головне управління державної служби України, органи виконавчої влади та органи судової влади [1 – 4].

Перспективи подальшого розвитку державної служби визначено Стратегією економічного та соціального розвитку України "Шляхом європейської інтеграції".

Упроваджуючи державну кадрову політику, органи управління державної служби вирішують багато відповідальних завдань, які стосуються підготовки проектів нормативно-правових актів і застосування на практиці їх вимог з питань держслужби; проведення конкурсів на заміщення вакантних посад державних службовців, атестацій і державних кваліфікаційних іспитів; статистичного та персонального обліку держслужбовців; прогнозування і планування потреб у кадрах для державних органів; організації професійної підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрового складу для держслужби.

Отже, діюча система державної служби в Україні має певні проблеми, які потребують подальшого вирішення. Негативні фактори і тенденції у функціонуванні системи державної служби спричинені значною мірою нестабільністю та непрестижністю державної служби, недодержанням у багатьох випадках вимог щодо політичної нейтральності державних службовців, запобігання конфлікту їх матеріальних та інших особистих інтересів, недопущення незаконного впливу на державних службовців під час виконання ними службових обов'язків, невідповідності їх статусу, матеріального забезпечення та соціального захисту рівню покладеної на них відповідальності. Тому необхідним етапом розробки кадрової політики є теоретичне обґрунтування та визначення її концепції.

Наук. керівн. Гавкалова Н. Л.

Література: 1. Про державну службу : Закон України // Відомості ВРУ. – 1993. – № 52. 2. Про місцеві державні адміністрації : Закон України // Відомості ВРУ. – 1999. – № 20 – 21. – С. 58. 3. Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України // Відомості ВРУ. – 1997. – № 24. – С. 47. 4. Про заходи щодо вдосконалення роботи з кадрами в органах виконавчої влади, з керівниками підприємств, установ і організацій : Указ Президента України № 381 від 19.05.1995 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.zakon.rada.gov.ua>.